

LUDVIG RAUDSEPP – IN MEMORIAM

21. märtsil oleksime tähistanud Eesti Põllumajanduse Akadeemia ja Eesti Põllumajandusülikooli kauaaegse õppejõu Ludvig Raudsepa 90. sünnipäeva. Kahjuks lahkus ta manalateele 27. jaanuaril 2012. a.

Ludvig Raudsepp sündis 21. märtsil 1922 Võrumaal Kasaritsa vallas vanematele kuulunud põlises Lövaski talus, mis asub looduskaunis kohas samanimelise järve lähedal. Tema koolitee viis läbi Kolepi algkooli ja Võru Ühisgümnaasiumi (lõpetas 1942). Hoolimata vahepeal alanud sõjast õnnestus tal 1942. a sügisel astuda Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonda ja õppida seal kuni ülikooli sulgemiseni 1944. a augustis. Õpinguid sai L. Raudsepp jätkata 1945. a veebruaris, Tartu Riikliku Ülikooli põllumajandusteaduskonna lõpetas ta 1948. a oktoobris õpetatud agronoomi kutsega.

Peatselt pühendas L. Raudsepp end pedagoogitööle. Alates 1949. a maist kuni ületulekuni EPA-sse 1. septembril 1955 oli ta Tartu Õpetajate Instituudi loodusteaduse-maateaduse kateedri juhataja. EPA-s töötas L. Raudsepp koosseisulise õppejõuna (põhiaine botaanika) pidevalt 36 aastat, olles taimekasvatuse ja sordiretuse kateedri vanemõpetaja (1955–1961), botaanika ja fütopatoloogia kateedri vanemõpetaja (1962–1966), dotsendi kt (1966–1969) ja dotsent (1969–1976), rohu-

maaviljeluse ja botaanika kateedri dotsent (1976–1982 ja 1987–1991) ning kateedri juhataja (1982–1987).

L. Raudsepp osales õppetöös ka pensionärina kuni 2002. a (botaanika õppepraktika ja laboritööd, valikaine suhtlemine ja käitumiskultuur). Seega õpetas L. Raudsepp kolmes kõrgkoolis kokku 53 aastat (1949–2002).

L. Raudsepa tegevus EPA-s paistis silma oma mitmekülgusega. Arvukate mitme eriala üliõpilaspõlvkondadele on ta meelde jäänud eelkõige kui alati reipa sammu ja akadeemiliselt korrektse esinemisega õppejõud, kes ei piirdunud õpetamisel ainult teadmiste edasiandmisega, vaid elas kaasa ka üliõpilaste igapäevaste rõõmudele ja muredele. Muidugi tuli õppejõuametis suureks kasuks loomupärane kõneosavus. Kauaks jäävad L. Raudsepa õpilastele meelde tema juhendatud botaanika õppekursioonid Eestimaa eri osadesse, kus taimeliikide tundmaõppimine ja herbariseerimine kombineerus vaheldusrikkalt kultuurilooliste paikade ja mälestiste külastamisega. Muide, L. Raudsepa kultuurihuvi lätend ulatuvad üliõpilaspõlve algusesse, millal (1942) ta kirjutas Akadeemilisele Emakeele Seltsile etnograafilise võistlustöö 'Muistne põllumajandus'.

1965. aastal kaitses L. Raudsepp kandidaadidissertatsiooni teemal 'Maapirni sortidest ja agrotehnikast Eesti NSV-s'. Hiljem pühendus ta peamiselt kultuurirohumaade rohukamarate kujunemise seaduspärasuste uurimisele. Botaanika alal on L. Raudsepp välja andnud arvukalt õppevahendeid, sealhulgas raamatud 'Eesti õistaimi' (1981), 'Mõningaid vähetuntud ravimtaimi' (1998), 'Tarvilikke taimi aias ja aia taga' (1999). Aastal 2003 valiti L. Raudsepp Akadeemilise Põllumajanduse Seltsi auliikmeks.

L. Raudsepp juhendas arvukalt lõputöid, põhiliselt haljastuse, ilutaimede ja kooliaedade teemadel, mille kaudu lõpetajad viisid Eestimaa eri paigus ellu tema mõtteid ja soovitusi.

Väsimatult osales L. Raudsepp koos lambakasvatuse õppejõust abikaasa Vilmaga EPA seltskondlikus elus (eriti üliõpilastaidluste korraldamisel) ja muus ühiskondlikus tegevuses. Eriti on meelde jäänud L. Raudsepa oskus säästa kolleegide ja enese aega tolle aja rutiinsete ja päevapoliitiliste ürituste läbiviimisel ning diplomaatiline vilumus vältida teravaid konflikte.

Eluteel andis jõudu ja optimismi laulmine akadeemilises meeskoris Gaudeamus. Üles on kasvatatud poeg ja kaks tüdart ning korras hoitud kodutalu Võrumaal, mis suviti on olnud töö- ja mängumaaks lastele ning suguvõsa kokkutulekute paigaks. L. Raudsepa erihuvina tuleb märkida tema eestvedamisel koostatud ja trükitud avaldatud mahukat suguvõsa genealoogiat.

Mälestus Ludvig Raudsepast kui ereda isikupäraga õppejõust ja heast kolleegist jääb püsima.

Rein Viiralt